

**DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT**

Norjan maatalous- ja elintarvikeministeriö, Ministeri

Pohjoismaiden ministerineuvosto
Ved Stranden 18
DK-1061 København K

Viitteenne

Viitteemme
17/624

Päivämäärä
19. kesäkuuta 2017

**Pohjoismaiden neuvoston jäsenen Ulf Isak Leirsteinin kirjallinen
kysymys E 14/2017 tietojenvaihdosta, joka koskee yhdessä
Pohjoismaassa määrättyä eläintenpitokieltoa**

Ulf Isak Leirstein Norjasta on esittänyt kirjallisen kysymyksen Pohjoismaiden hallituksille yhteispohjoismaisen järjestelmän tai verkoston perustamisesta tietojen vaihtamiseksi tapauksissa, joissa yhdessä Pohjoismaassa on määrätty eläintenpitokielto. Ministerikollegani muissa Pohjoismaissa ovat hyväksyneet alla olevan vastauksen.

Pohjoismailla ei tällä hetkellä ole keskinäistä tiedonvaihotosopimusta eläintenpitoa koskevista kielloista tai sanktioista. Tällainen tiedonvaihto edellyttää kansainvälisen rekisterin perustamista. Rekisteriin puolestaan liittyy useita tietosuoja- ja oikeusturvaa koskevia kysymyksiä.

Norjassa annettu eläintenpitokielto ei ole rangaistus. Sekä Norjan elintarvikevalvontavirasto (Mattilsynet) että tuomioistuimet voivat määrätä eläintenpitokiellon. Oikeuden menetys voi olla määräaikainen tai pysyvä ja se voi koskea yhtä eläinlajia tai useita eläinlajeja. Norjassa määrätty eläintenpitokielto ei ole voimassa toisessa maassa. Henkilön, joka on saanut eläintenpitokiellon Norjassa, ei myöskään tarvitse ilmoittaa tästä valvontaviranomaiselle muuttaessaan toiseen Pohjoismaahan.

Eläinsuojelusäännökset eivät myöskään ole samanlaiset kaikissa Pohjoismaissa, eikä yksittäisissä maissa tehdyt ratkaisut ole välttämättä keskenään vertailukelpoisia.

Tiedossa on muutama tapaus, joissa Norjassa eläintenpito-oikeuden menettänyt henkilö (kyse oli erityisesti lemmikkieläimistä ja koirista) on siirtynyt toiseen Pohjoismaahan ja aloittanut uudestaan eläintenpidon. Joissakin tapauksissa eläimiä on hoidettu niin huonosti,

että uuden asuinmaan viranomaiset ovat reagoineet asiaan. Tämän tyyppinen muuttoliike rajojen yli on kuitenkin todennäköisesti hyvin rajallista, joten kovin montaa eläinten pahoinpitelyä tuskin pystytään estämään kansainvälisellä rekisterillä. Käsitykseni mukaan tällaisen rekisterin perustaminen ei edistä eläinsuojelua parhaalla mahdollisella tavalla, kun otetaan huomioon oikeusturvaan, tietosuojaan ja hallintokustannuksiin liittyvät haasteet.

Haluan tässä yhteydessä myös todeta, että Pohjoismaiden hallitukset tekevät hyvää yhteistyötä eläinsuojelun alalla. Pohjoismaisen mikrobiologian, eläinten terveyden ja eläinten hyvinvoinnin työryhmän (NMDD) välityksellä on perustettu hyvä verkosto, joka vaihtaa tietoa eläinten hyvinvointia koskevista säädöksistä ja niiden noudattamisesta. Työryhmän johdolla on järjestetty konferenssi eläinten hyvinvointia koskevasta valvonnasta.

Jos on kyse konkreettisia tapauksia koskevista tiedoista, valvontaviranomaisilla on mahdollisuus saada tietoa henkilöille tai yrityksille määrätystä sanktioista muiden Pohjoismaiden valvontaviranomaisilta

Terveisin

Jon Georg Dale